

«У срібне царство цвіркунів...» (1965)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

У срібне царство цвіркунів
Од вітру голубого
Упав інжир і розімлів,
І не сказав нічого.

Його понюхала оса
Своїм жовтеньким носом.
Його надибала роса
І всілась над ним росо.

Цар цвіркунів Цвіркун-Співець
Інжира як побачив,
То так зрадів — хай тобі грець! —
Що аж зайшовся плачем.

За Цвіркуном — у плач оса
Осиною сльозою,
А за осою і роса
Сльозою росяною!

Утрьох так плакали вони
Від радості і щастя,
Що цей інжир їм до весни
За мед солодшим здасться!

1965

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/u_sribne_tsarstvo_tsvirkuniv